

Nº3 Desembre 2017

Formació advent I, 2017

- ¿Quina és la vostra **percepció** la parròquia creix, es manté, va cap a vall ..?

(Anem cap a vall, no creixem ...)

Parlo en general, no només de parets, podríem dir les parròquies del Vallès)

- Pregunto d'una altra manera, perquè ens quedi clar de què parlem: la parròquia incorpora gent nova, creix en nombre??

(NO. I com que la gent va morint cada cop som menys)

- Una petició una mica bèstia: aixequem la mà els que us sembli que dintre de 15 anys ja estareu al cel!! ... (aixequem la mà de 75 en amunt!)

(el .....% aixequen la mà!!, dintre de 15 anys si no fem alguna cosa serem 4 gats!!)

- Anem a jugar... a un joc una mica trist!! Jo diré una **dada de fa 20 anys**, per exemple bateigs, i vosaltres m'heu de dir en el 2016 quin valor agafa aquesta dada.

Bateigs:	Any 1996 - 138	-	Any 2016 - 46
Casaments:	Any 1996 - 29	-	Any 2016 - 3
Confirmacions:	Any 1996 - 24	-	Any 2016 - 0 (2017..5!! 3 anys sense)
	(1995 - 41!!, 1997 - 34)		

- Frase per provocar: **“Si l'Església està sana el que és natural és que creixi. Si una església no creix ens hauríem de preguntar ¿per què no ho fa?”**

- Anem al per què!! ... ¿Per què us sembla que no incorporem gent nova?, ho pregunto d'una altra manera ... ¿Per què us sembla que els vostres fills i nets no estan aquí?

- La meua resposta: Podrien indicar molts temes!! (dir el que han dit...). jo n'indico dos!!:

1. Com a Església penso que **hem plantejat malament algunes coses importants...** Ens van parlar molt de: has d'anar a missa, t'has de portar bé, i has de saber un certs continguts de la fe. Ser cristià era això (anar a missa, ...)

Ens van parlar molt poc de: l'experiència de Déu, la vivència, el cor, el trobament amb Jesús.

En canvi els tres últims papes s'han adonat que ens ha falta la centralitat del trobament amb Crist en la vida de l'Església. Mireu en quins moments tant significatius, diuen el que diuen ...

Sant Joan Pau II: El dia de la seva elecció: “Obriu de bat a bat les portes a Crist”.

Papa Benet XVI: “No es comença a ser cristià per una decisió ètica, o per una gran idea, es comença a ser cristià pel trobament amb una persona que dona un horitzó a la teva vida” (Primera encíclica, D.C.E. primer punt)

Papa Francesc: “Invito a cada cristiano, en cualquier lugar y situación en que se encuentre, a renovar ahora mismo su encuentro con Jesucristo ... No hay razón para que alguien piense que esta invitación no es para él, ... Éste es el momento para decirle a Jesucristo: «Señor, me he dejado engañar, de mil maneras escapé de tu amor, pero aquí estoy otra vez para renovar mi alianza contigo. Te necesito. Rescátame de nuevo, Señor, acéptame una vez más entre tus brazos redentores». (E.G., n°3)

2. **Tenim estructures pastorals que no funcionen.** Què és una estructura pastoral? Per exemple, la catequesi, acollida de nuvis, ... Pensem en la catequesi ... Hem estat anys, nosaltres, d'altres parròquies, fem una catequesi que no incorpora nens a la parròquia ... ergo la catequesi com a estructura pastoral hauria d'evolucionar, convertir-se. Però no ho fem ... anys i anys sense incorporar nens i no modifiquem res, i no evolucionem, i no mirem de fer-ho d'una altra manera, i no ens qüestionem ...
- Aquest dos motius (mal plantejament espiritual/conversió d'estructures) ens demana **estar disposats a canviar moltes coses!!, maneres d'entendre la fe, maneres de fer, valors, actituds, estructures, idees sobre el cristianisme, etc!!**
  - Ens costa canviar, però ho hem de fer ... “Renovar-se o morir!!”.
  - Per provocar... “Cuando una Iglesia continúa utilizando métodos que no dan resultado, esta Iglesia no es fiel a Cristo!” Pàg 72.. Ens estem jugant la fidelitat o la no fidelitat a Crist.
  - Els temps presents, els moments que vivim, la situació crítica que com a Església vivim, ens ha de portar a tenir **la ment molt oberta** ... Las mentes son como los paracaídas: trabajan mejor cuando están abiertos”.
  - En aquestes xerradetes anirem avançant per aquest camí de mirar de començar a posar en marxa aquests canvis ... això no ha fet més que començar!!

Formació advent II, 2017

- Avui anem a seguir en aquesta **fase de diagnòstic**... Sé que és de dolorós i trist, que una cosa que ens estimem l'Església i la parròquia ens diguin que va a menys, que estem caminant vers la desaparició. És dolorós, ho sé ... Jo visc també aquest dolor i aquesta tristor ... jo he consagrat la meva vida perquè l'Església i la parròquia pugui créixer.

I si veieu mossens tristos i desanimats és perquè no ens vam consagrar per certificar la mort de les parròquies!!. No era aquesta la nostra missió.

- Una altre confiança: en el seminari **“”ens van enganyar””**. En el seminari hi havia un missatge subliminal que deia: “Si ets un capellà ortodoxe, fidel al magisteri, que celebres bé la missa, que et poses a confessar, que fas adoració del santíssim, que et preocupes per les persones, la teva parròquia creixerà”... És mentida!!. Conec un munt de capellans així i les seves parròquies van cap a baix!!

La situació actual ens demana encetar nous camins i això no és fàcil!!

No puc dir que ens van enganyar, perquè enganyes quan saps que no dius la veritat, i ells, els formadors, es pensaven que deien la veritat. No havien sabut llegir els signes dels temps!!

- Vam tenir un **profe de litúrgia**, molt bo, que tampoc va saber llegir els signes dels temps: un dia ens va dir que arribaríem a un col·lapse sacramental. Que els pocs capellans que seríem no podríem fer tots els bateigs, casaments, enterraments, que se'ns demanarien ... i per tant viuríem un col·lapse sacramental.

Lamentablement es va equivocar!! Ell no podia imaginar que els bateigs, casaments, primeres comunions i enterraments, experimentarien una davallada tan forta... Fa 15 anys un 70%-80% del meu temps era per gestionar tot el tema sacramental ... Ara jo crec que deu ser del 20%-30%.

- El que ha passat és que la societat d'una manera rapidíssima està abandonant la fe. D'una manera especialment ràpida a Catalunya!! Catalunya està sent estudiada pels sociòlegs, per la rapidesa amb la que s'estan deixant les pràctiques religioses. **Catalunya és la zona més secularitzada d'Europa**, i si ho és d'Europa ho és del món!!
- Tot això ens demana un **canvi cultural**, un canvi en la nostra cultura eclesial. No em refereixo a que canviï la cultura de la societat. Em refereixo a que nosaltres hem de canviar la nostra cultura. ¿I què és la nostra cultura?
- Tota organització té una cultura, que són uns valors (o no), unes maneres de fer les coses, un estil de treball, una manera de relacionar-se, de comunicar-se, una manera d'entendre's ella mateixa, etc. que determinen comportaments, actituds, decisions dels seus membres. **Ens cal el canvi cultural, perquè és la nostra cultura, resumint, la nostra manera de fer, que ens ha portat a les portes de la nostra desaparició!**. Haurem de canviar aquesta cultura perjudicial per a nosaltres.
- La pregunta que ha d'orientar el nostre canvi cultural és: **¿Per a què existeix la parròquia?**

La resposta ens mostrarà els canvis a fer. Punt de partida bàsic. "Hasta que no sepa para qué existe su iglesia usted no tiene fundamento, ni motivación, ni dirección.

Su tarea definir su propósito.

No existe nada más revitalizador que descubrir su propósito.

Que comprendan su razón de ser, saber exactamente a qué las ha llamado Dios."

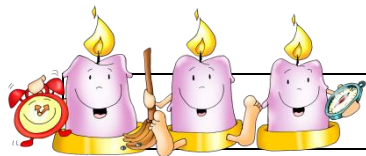
- **La parròquia existeix per facilitar el trobament amb Crist**, per a ajudar a créixer en santedat, no per altres coses.
- Acabo ja, parlant d'una pel·lícula molt bona... **El Titànic... Hi ha una escena** que a mi em recorda el que ara viu l'Església ... Estem al final de la peli, el Titànic s'està enfonsant i en coberta, la banda de música continua tocant com si no passés res, es va enfonsant i continuen tocant, es va enfonsant i continuen tocant ... com si no passés res ...

No és una mica això el que ens passa!!?? L'Església a Europa, les parròquies, ens estem enfonsant i continuen tocant, fent el de sempre, com si no passés res!! I ens enfonsem cada cop una mica més, i no fem res!! Seguint amb el más de lo mismo!!

- Evidentment a la peli hi ha un moment on deixen de tocar ... quan tenen l'aigua al coll!! Esperem que nosaltres puguem reaccionar una mica abans!!

- Acabo ja, perdoneu si tot el que dic no és perfectament lògic, o si deixo coses en l'aire, o si dic alguna incoherència. Estic presentant **les peces d'un puzle**,.. ara us presento aquesta, i ara aquesta, però es que no tinc totes les peces del puzle, sobre la marxa vaig fent les peces del puzle, i no sé quina serà la figura que sortirà, i això dificulta presentar el puzle. Cada xerradeta és una peça del puzle!

Si em pregunteu i això com acaba?! No en tinc ni idea. **Prega** perquè el Senyor ens vagi il·luminant.

Formació advent III, 2017

El que vaig dient en aquestes xerradetes **no son ocurrències meves**. Hi ha darrera d'aquestes ocurrències unes quantes coses de pes:

- . El mossens en parlem entre nosaltres ... (alguns. ..). Tema important!
- . Tenim bons llibres orientadors (ensenyar-los!!). Llibres molts venuts!
- . Participem de cursos i de trobades que cerquen una conversió pastoral
- . Fins i tot el nostre bisbat l'any passat va organitzar un curs de lideratge pastoral. Lideratge per poder gestionar els canvis que cal fer.

Per tant, el que deia: el que dic no són ocurrències meves ... hi ha reflexió, diàleg, estudi, pregària, molta pregària, experiències molts diverses.

Ens vam quedar en el Titànic ... en aquella imatge dels músics que tot i enfonsar-se el transatlàntic anaven tocant les seves peces musicals ... I dèiem que podia ser un símbol de l'Església que tot i anar cap a avall, tot i anar-se enfonsant, seguim tocant la mateixa música que no funciona, que no salva, que no atrau ...

Nou exemple del Titànic: El Titànic ens dona un altre imatge que és il·luminadora. La trec d'aquest llibre: "Una renovación divina".

- Quan es va enfonsar es van poder botar 20 bots salvavides. Molts d'ells amb les preses no es van omplir del tot ... Hi havia 472 places lliures!!
- Primer es van botar els bots salvavides i després al llarg d'una hora i mitja, la gent va anar caient a l'aigua fins que el Titànic es va enfonsar ...
- Es va produir una situació dramàtica: des dels bots salvavides sentien els crits de la gent que des de l'aigua demana ajuda, i ells tenien lloc de sobres en els seus bots salvavides ... I es van mantenir a una distància prudencial veient i sentint com s'ofegaven.
- Dels 20 bots salvavides, només un va tornar, i 9 supervivents va recuperar en el mar, tres dels quals van morir al bot mateix d'hipotèrmia. També aquest va arribar massa tard, van tardar massa a descobrir el seu propòsit, massa discussions sobre què havien de fer, perquè van oblidar el seu propòsit! ...
- 6 de 1500 que hi havia!! La peli acaba dient "700 persones dels bots esperen una absolució que mai arribarà".
- **Aquesta escena pot ser com una metàfora de l'Església. Els que estaven en els bots van posar les seves necessitats per damunt de la dels altres. Van buscar la seva seguretat, la seva comoditat. I van oblidar quin era el sentit d'aquell bot!! El bot salvavides existeix per rescatar persones!!**

- Penso que a **la nostra cultura parroquial/eclesial hem oblidat una mica quin és el sentit de l'Església**, som un bot salvavides que existim per salvar a persones, que s'enfonsen, que moren en el mar, el mar també és en la cultura bíblica un símbol del mal.
- Existim per la missió!! L'Església és essencialment missionera, i si ho és l'Església, ho som també nosaltres. I en canvi, com els dels bots, ens mantenim a una distància prudencial, més preocupats per les nostres coses que per ells. No anem a salvar-los!!
- Aquí hem de fer un canvi cultural!! **Com hem arribat aquí?** Molt fàcil!! Quan tot era cristià, no calia evangelitzar!! Si gairebé tothom ja estava evangelitzat, si la cultura era cristiana, si les escoles comunicaven el missatge cristià, si els MCS comunicaven un missatge cristià... no calia ser evangelitzadors ... Per això hem arribat aquí!! I ara quan res no es cristià ens cal un canvi ...
- Per tant, **que ningú ho entengui malament**: no sou dolents, no heu fet les coses malament, el que passa no és culpa vostra, però el moment present sí que ens demana un canvi ...
- Deixeu-me que us **provoqui una mica**: la parròquia de Parets no existeix per fer misses. La parròquia de Parets no existeix per fer pregàries. La parròquia .... ni adoracions del Santíssim. La Parròquia de Parets existeix per salvar!! Per fer missió!! Per evangelitzar!! Per comunicar la Bona Nova!! Digues-la com vulguis!!
- La missa, l'adoració, la confessió, son **mitjans per aconseguir-ho!!** Però no la finalitat!!. Hem confós el mitjà amb la finalitat!!
- Ho dèiem l'altre dia: la parròquia existeix perquè la gent es trobi amb Jesús ... i és molt curiós perquè a les dues esglésies van ser els nens els que van donar les millors respostes. ¿Per què? Perquè encara no han entrat en la nostra cultura eclesial/parroquial i estan nets!! No influïts!!
- Poso un **exemple**: no real, que ningú s'espanti!! Imagineu que un dia en els avisos: "a partir d'ara anul·larem la missa de les 20h (o 10:30h o 12h) i farem un culte per allunyats:
Començarem amb cançó ben maca que elevi els nostres esperits
Després farem una monició per situar-nos, i explicar què fem allà ...
Llegirem l'evangeli, una homilia dialogada
Pregarem els uns pels altres
Resarem el pàrenostre i marxarem
Un culte pensat perquè vosaltres pugueu convidar gent que voleu que rebin la bona nova ... Aquest culte no us servirà com a missa dominical perquè és com una celebració de la paraula, no hi ha consagració, ni comunió. Per tant, hauré d'anar a missa no el dissabte sinó el diumenge ...
- Quina seria la reacció vostra?? El mossèn anul·la la vostra missa i haurem d'anar a missa un altre dia!! ... Quina seria la reacció vostra??
- **Tenim la mentalitat de club privat... L'església és com un club que a mi em dona uns serveis ... I l'Església és lo contrari d'un club: el club mira d'atendre les necessitats dels que estan dins, l'Església mira d'arribar a les necessitats dels que estan fora ...**
- **Si la finalitat de la parròquia és fer misses**, si la finalitat de la parròquia és que les vostres necessitats estiguin satisfetes== Mossèn la missa no la toqui!!, com una amenaça...

- **Si entenem que existim per la missió**, pels de fora .. si entenem que som un bot salvavides!! Aleshores, costa el canvi, però s'entén!! 's'accepta!! Es valora en positiu, perquè respon a la nostra finalitat!!

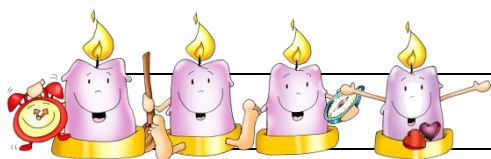
Alguns textos del Papa Francesc que van en aquesta línia:

9. El bien siempre tiende a comunicarse. Toda experiencia auténtica de verdad y de belleza busca por sí misma su expansión, y cualquier persona que viva una profunda liberación adquiere mayor sensibilidad ante las necesidades de los demás. Comunicándolo, el bien se arraiga y se desarrolla. Por eso, quien quiera vivir con dignidad y plenitud no tiene otro camino más que reconocer al otro y buscar su bien. No deberían asombrarnos entonces algunas expresiones de san Pablo: «El amor de Cristo nos apremia» (2 Co 5,14); «¡Ay de mí si no anunciara el Evangelio!» (1 Co 9,16).

10. La propuesta es vivir en un nivel superior, pero no con menor intensidad: «La vida se acrecienta dándola y se debilita en el aislamiento y la comodidad. De hecho, los que más disfrutan de la vida son los que dejan la seguridad de la orilla y se apasionan en la misión de comunicar vida a los demás».[4] Cuando la Iglesia convoca a la tarea evangelizadora, no hace más que indicar a los cristianos el verdadero dinamismo de la realización personal: «Aquí descubrimos otra ley profunda de la realidad: que la vida se alcanza y madura a medida que se la entrega para dar vida a los otros. Eso es en definitiva la misión».[5] Por consiguiente, un evangelizador no debería tener permanentemente cara de funeral. Recobremos y acrecentemos el fervor, «la dulce y confortadora alegría de evangelizar, incluso cuando hay que sembrar entre lágrimas [...] Y ojalá el mundo actual –que busca a veces con angustia, a veces con esperanza– pueda así recibir la Buena Nueva, no a través de evangelizadores tristes y desalentados, impacientes o ansiosos, sino a través de ministros del Evangelio, cuya vida irradia el fervor de quienes han recibido, ante todo en sí mismos, la alegría de Cristo».[6]

14 .... Los cristianos tienen el deber de anunciarlo sin excluir a nadie, no como quien impone una nueva obligación, sino como quien comparte una alegría, señala un horizonte bello, ofrece un banquete deseable. La Iglesia no crece por proselitismo sino «por atracción».[13]

15. Juan Pablo II nos invitó a reconocer que «es necesario mantener viva la solicitud por el anuncio» a los que están alejados de Cristo, «porque esta es la tarea primordial de la Iglesia».[14] La actividad misionera «representa aún hoy día el mayor desafío para la Iglesia»[15] y «la causa misionera debe ser la primera».[16] ¿Qué sucedería si nos tomáramos realmente en serio esas palabras? Simplemente reconoceríamos que la salida misionera es el paradigma de toda obra de la Iglesia. En esta línea, los Obispos latinoamericanos afirmaron que **ya «no podemos quedarnos tranquilos en espera pasiva en nuestros templos»**[17] **y que hace falta pasar «de una pastoral de mera conservación a una pastoral decididamente misionera»**.[18] **fuentes de las mayores alegrías para la Iglesia**, (Lc 15,7).

Formació advent IV, 2017

El que avui dic també ho trec del Llibre “Una renovación divina” de James Mallon.

- Els exegetes, els estudiosos de la bíblia, parlem d'un text com el del **gran enviament**. Son les paraules de Jesús on més clarament ens envia a la missió, se'ns comunica una missió:

- Diu Jesús el dia de l'Ascensió: *“Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyant-los a guardar tot el que jo us he manat”*.

En aquest text tan solemne, Jesús ens dona una ordre, formada per quatre tasques, quatre imperatius: aneu, feu deixebles, bategeu, ensenyeu.

- Quin dels 4 verbs us sembla el més important??..., ... Fixem-nos com ho expressa Jesús: *“Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyant-los a guardar tot el que jo us he manat”*.

Quin us sembla que és el verb més important??... El centre gramatical i centre teològic de la frase és *“feu deixebles”*. La resta de verbs giren entorn de fer deixebles.

Explicació: “Aneu”, ¿a què anem?, a fer deixebles. ¿Com? Batejant-los i ensenyant-los. Tot gira entorn de fer deixebles. Però és l'àmbit on l'Església mostra la seva feblesa.

- Veiem-ho: **“Aneu”** Durant segles l'Església ha mostrat una sorprenent força missionera. Nosaltres hem anat a tot arreu. A tots els continents... Milers i milers de missioners, encara avui a l'actualitat. Una força ingent ...
- Respecte a **batejar** cap dubte. Hem batejat tot el que hem pogut. Sant Francesc Xavier ...
- Respecte l'**ensenyar** l'Església té una rica tradició en l'ensenyament, escoles, universitats, parròquies com espais d'ensenyament, etc. Ningü en el món ha fet tant per l'ensenyament com nosaltres. Ningú!!
- **Però el que ens costa més és allò que és central en el Gran Enviament que ens fa Jesús: fer deixebles.** Diu J.M. *“... pero al final, como no hacemos discípulos, nada de todo eso sirve y todo se desmorona”*. La pregunta és ... ¿Què és ser un deixeble de Jesús?
- Diu James Mallon: *“Ser un discípulo es ser un alumno. Ser un discípulo de Jesús es estar embarcado en un proceso de aprendizaje de toda la vida, el cual tiene por objeto aprender de Jesús el profesor y de labios de Jesús maestro....este proceso de aprendizaje no se improvisa, sino que es intencionado y disciplinado. Hacerse discípulo es comprometerse con este proceso de crecimiento”*.
“Pero, honestamente, ¿a cuántos de nuestros parroquianos describe este término?... a una minoría...”
“La única solución es volver a lo que Jesús nos pidió hace 2000 años: que no hagamos simplemente creyentes o “católicos practicantes”, sino que hagamos discípulos.”
- Aquest plantejament ja veieu que comporta un seriós **canvi cultural**, en la manera d'entendre'ns a nosaltres mateixos ...
- El deixeble de Jesús no només va a missa i resa a casa seva. **El deixeble de Jesús** està en camí, en un procés de creixement, de maduració que dura tot la vida, un procés de creixement que ha de ser estructurat, pensat, organitzat, per ajudar-lo a avançar en la fe. I un procés en el que el deixeble s'implica.
- ¿Quina és la finalitat d'aquest procés? ¿Quina és la finalitat d'arribar a ser deixebles de Jesús? Que puguem arribar nosaltres a viure les paraules del Gran Enviament: *“Aneu”* ens sentim enviats, i actuem com enviats!!
“batejant-los”, els portem al baptisme
“ensenyant-los a guardar tot el que jo us he manat”, hem de tenir una formació que ens permet ensenyar, explicar, argumentar, com diu sant Pere: *“Donar raó de la nostra esperança”*.

“*feu-los deixebles meus*” fer-los entrar en un camí, en un procés, que els porti a un camí de creixement continuat. Un camí en el que també nosaltres hi som.

- **Quan som deixebles, fem deixebles!** I la parròquia creix, i això és un signe de que està sana.
- El Papa Francesc: “A veces da cierto miedo dar algunos pasos necesarios para la conversión pastoral y caemos en cierta inercia conservando lo que de momento se tiene. Lo considero un profundo error. El tiempo presente y el futuro inmediato **requieren dar un golpe de timón serio**”.
- Aquest cop de timó és el canvi cultural del qual hem anat parlant ... en el cas que avui parlàvem voldria dir que **la parròquia s’ha de dotar d’una estructura que li permeti fer deixebles!!** I això no es fa en dos dies ...
- **Acabo amb un cant a l’esperança!!**
Esperança de que hi ha camins!!, no estem condemnats a anar minvant a poc a poc, hi ha camins!! camins de creixement!!, camins per incorporar noves persones a la comunitat ...

No us sembla que seria molt maco veure els vostres fills i nets tornant a l’Església, doncs, en aquest camí que volem iniciar?! Aquesta és la nostra visió de futur!! El que volem fer és perquè els vostres fills i nets i nebots i veïns tornin a l’Església, es trobin amb Jesús, llum per les seves vides!!

Tinguem esperança, i una visió positiva del moment actual perquè els reptes, ens fan bé, ens fan repensar, resar, estudiar, pregar més ...

- Però aquesta **esperança no es pot fonamentar en nosaltres, sinó en Déu**. No podem caure en un cert pelagianisme: nosaltres ho intentarem i ens esforçarem. No n’hi ha prou!! Sabem que Déu vol la nostra col·laboració, però posarem en ell la nostra confiança. Perquè és Déu que vol mostrar-nos camins. En Déu que vol tocar el cor de molts. En Déu que desitja comunicar vida i vida abundant ...
- **Sabem que Déu vol la nostra col·laboració!!!** Nosaltres som les mans de Déu, els braços de Déu, la boca de Déu, sense nosaltres Déu no pot!!. Quin misteri! Jesús va a Natzaret i diu l’evangelista “com que no hi va trobar fe, no va poder fer miracles!”. Si tu ets un altre Crist, ¿de què no serem capaços?
- Tot el que hem anat dient demana **conversió**: conversió del pastor, conversió del consell parroquial, conversió dels feligresos... Hem de pregar molt aquest tema. **Estaria bé que a la nostra pregaria personal incorporessim una petició: “Senyor mostre’ns els teus camins!”**

Només queda desitjar-vos un

Sant NADAL

Francesc Jordana